

**JÁ
NEPŮJDU
DO KLÁŠTERA.**

TOMÁŠ RÁLIŠ

OFÉLIE ONLYFANS

REŽIE
DRAMATURGIE
SCÉNA
KOSTÝMY
HUDBA
POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE

TOMÁŠ RÁLIŠ
SIMONA PETRŮ
JAKUB PERUTH
ANNA HAVELKOVÁ
VIAH
KAROLINA GILOVÁ

OBSAZENÍ
OFÉLIE BLODBJERG
CLAUDIA NORÉN, PAK BLODBJERG
POLONIUS BLODBJERG
LAERTES „LARS“ BLODBJERG
H

ROSALIE MALINSKÁ
BEÁTA KAŇOKOVÁ
TOMÁŠ PAVELKA
TOMÁŠ DALECKÝ
ALEŠ BÍLÍK

PROJEKCE
REŽIE
KAMERAMAN
OSTŘIČ
ASISTENT KAMERY
OSVĚTLOVAČ
STŘIH
PRODUKCE
ÚČINKUJÍ

PETR VLČEK
MIKULÁŠ HRDLIČKA
MIKULÁŠ TYLLER
DOMINIK MIŠKOVSKÝ
MARTIN PAPRŠTEJN
JAKUB SEMRÁD
TOMÁŠ RIEDERER
ROSALIE MALINSKÁ, BEÁTA KAŇOKOVÁ,
ALEŠ BÍLÍK, TOMÁŠ PAVELKA, TOMÁŠ
DALECKÝ, TOMÁŠ RÁLIŠ, JAN RÁLIŠ,
JAKUB PERUTH A BAJAJA BÍLÍK

INSPICE
NÁPOVĚDA

SEBASTIAN BLAŽEK
VERONIKA KOUDELKOVÁ

Manažerka provozu Komédie Martina Čacká. Světla a zvuk pod vedením Petra Sychry. Šéf výpravy Adam Pitra. Výroba dekorace Pavel Koten – KOTART. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Garderoba Helena Kmochová. Maskérna Kateřina Hamáková. Rekvizity Zuzana Messenská. Fotograf inscenace Patrik Borecký.

CO JE TO RODINA?

PŘEDSTAVA, ŽE RODINA JE ONO EXKLUZIVNÍ MÍSTO, KDE LIDÉ MOHOU NAJÍT BEZPEČÍ, MÍSTO, ODKUD POCHÁZEJÍ, KDE SE RODÍ A STÁVAJÍ SE TÍM, KÝM JSOU, MÍSTO, KAM PATŘÍME, JE TAK HLUBOCE ZAKOŘENĚNÁ, ŽE UŽ NA NÁS ANI NEPŮSOBÍ JAKO PŘEDSTAVA...

Rodina je důvod, proč se nám má chtít do práce, proč do práce musíme a proč do práce vůbec můžeme. Slovo „rodina“ nám splývá s péčí, představuje zdánlivě neindividualistické krédo a nesobecký princip, ke kterému se hlásíme bez přemýšlení. Jakou jinou alternativu by mohla mít? Závratná otázka – „jakou jinou alternativu máme?“

... Rodina je právní stvrzení toho, že dítě, čerstvě narozený člověk, je výtvorem romantické rodinné dyády – a toho, že tento akt autorství svým původkyním a původcům zakládá na potomstvo majetková práva – rodičovství – ale také jim ukládá kvazi výlučnou odpovědnost za život dítěte. Tato téměř absolutní závislost mladého člověka na jeho opatrovnictvu se vykresluje nikoliv jako krutá loterie, kterou zcela očividně je, ale jako něco „přirozeného“, bez společenské nutnosti řešení jeho dopadů, ba co víc, „nádherného“ pro všechny zúčastněné...

... Předpokládá se, že rodiče nečerpají z rodinné romance nic než radost. Vzдор neustálým narážkám na sedmý kruh pekla, který naprosto vyčerpání rodiče obývají, se jejich situace sentimentalizuje na n-tou: litovat rodičovství je učiněné tabu. Jen velmi zřídka se rodičovství ztotožňuje s absurdně nespravedlivým rozdělením práce a s despotickým rozložením odpovědnosti za mladší lidi a moci nad nimi. S rozložením, které by se dalo změnit.

... Souběžně s tím, nakolik rodina jako metoda vládnutí představuje brutální ekonomický fakt, rodina jako žitá zkušenost zůstává tak trochu fikcí... Prohráváme všichni. Často to ani není ničím „vinou“: rodina prostě žádá příliš moc od příliš mála osob. Na druhou stranu, právě v rodině se na této planetě odehraje většina násilně a také vražd. Nikdo vás neokrade, nebude šikanovat, vydírat, manipulovat, bít či proti vaší vůli osahávat s větší pravděpodobností než právě vaše rodina...

Jak to, že při tom všem rodina stále slouží jako standard všech vztahových možností? Chytáme se stébla naděje na zaručený pocit přináležení, důvěry, uznání a naplnění. Sen o rodině je naším snem o útočišti – o pravém opaku hladovění a svěracích kazajek. V obrazném jazyce to, že někdo „patří do rodiny“, má komunikovat to nejsilnější možné sdělení: „*Přivlastňuji si tě, miluji tě. Považuji naše osudy za spojené v jeden.*“

Nemáme žádnou silnější metaforu! Ale proč musíme používat právě tuto metaforu?

z knihy Sophie Lewis *Zrušte rodinu*

MAN (DIS)CONNECTED

NA ROZDÍL OD ŽEN A JEJICH EMANIPAČNÍCH Hnutí SE MUŽI NIKDY NEZFORMOVALI, ABY ZAKTUALIZOVALI SVOU ROLI VE SPOLEČNOSTI... OSUD DNEŠNÍCH CHLAPCŮ A MLADÝCH MUŽŮ JE VLASTNĚ I PROBLÉMEM ŽEN. JSOU TO TOTIŽ NAŠI SYNOVÉ, NEBO TI, S NIMIŽ

SPOJÍ SVOU BUDOUCNOST NAŠE DCERY. MAJÍ-LI NAŠI CHLAPCI PROBLÉM, MÁME HO I MY VŠICHNI... SAMOTU, DO KTERÉ JSOU DOSPÍVAJÍCÍ VEHNÁNI V DŮSLEDKU NEFUNKČNÍCH RODIN, ZAPLŇUJÍ POČÍTAČOVÝMI HRAMI A VIRTUÁLNÍMI SVĚTY. TRPÍ JEJICH ZDRAVÍ, SCHOPNOST NAJÍT ZAMĚSTNÁNÍ I PARTNERA... NA PARTNERSTVÍCH SVÝCH RODIČŮ MLADÍ LIDÉ NEZAKOUŠEJÍ SÍLU I TÍHU

DLOUHODOBÝCH VZTAHŮ. SPÍŠE JE POVAŽUJÍ ZA DŮKAZ, JAK HLOUPÉ JE OBĚTOVAT SE PRO ZÁLEŽITOST, KTERÁ BUDE ZA PÁR LET JEN NEPŘÍJEMNOU VZPOMÍNKOU. PARTNERSKÉ VZTAHY SE TÉMĚŘ STALY SYNONYMEM MARNOSTI – SPÍŠE SI NA NICH UVĚDOMUJEME, CO ZTRÁCÍME A CO VŠECHNO MUSÍME PRO DRUHÉHO OBĚTOVAT, NEŽ TO, CO ZÍSKÁVÁME.

z knihy Philipa Zimbarda
*Odpojený muž. Jak technologie
zničila mužské pohlaví*

„SPAL HAMLET S OFÉLIÍ? V MÉ DIVADELNÍ SPOLEČNOSTI VŽDYCKY.“

Postava Ofélie má v *Hamletovi* zcela výjimečné postavení a důležitost. Dokazuje to mimo jiné i její pozoruhodná kulturní historie, v níž dominují obrazy šílenství, smrti a sexuality.

V průběhu 18. a 19. století byla Ofélie zpodobňována jako dívka andělská, cudná, bezbranná, plachá až stydlivá, éterická, okouzující, milá a roztomilá, křehká a půvabná, bezelstná, nezkušená, nevinná, líbezná, něžná a poslušná. Tato Ofélie byla chápána především jako oběť mužské moci, které se nemohla a neměla vzepřít.

V druhé polovině dvacátého století se na anglických, amerických a evropských jevištích pořád častěji objevovala Ofélie mnohem agresivnější, drsnější, tvrdší. Tato Ofélie se vzpouzí

otcovské autoritě, Laertovy rady nebere příliš vážně a v necudné a agresivní slovní hře je Hamletovi rovnocenným partnerem. Takové pojetí Ofélie bylo podmíněno návratem k úplnému a neretušovanému textu jejích promluv. Jejich interpretace pak vedla k otázkám, které si dřívější divadelní tvůrci nikdy nemohli položit. Spala Ofélie s Hamletem, nebo nespala? Je to nevinná dívka, nebo dovede Hamleta důmyslně využívat? Různé odpovědi na tyto otázky vedly k různým a mnohdy překvapivým interpretacím. V některých byl akcentován incestní poměr Ofélie s Laertem, v jiných incestní vztah Polonia k vlastní dceři, v dalších Ofélie nadměrně pila, přišla o rozum při ztrátě panenství, anebo chodila po jevišti nešťastná, šílená a těhotná. Zdá se, že právě

v napětí mezi nevinností a potlačenou, ale vášnivou sexualitou spočívá podstata této obtížné a významné divadelní role.

Šílenství bylo v renesanční imaginaci neodmyslitelně spojeno se smrtí a Oféliinu „šílenou scénu“ vnímali alžbětínští diváci jako ohlášky svatby se smrtí... Oféliino šílenství zároveň nese specificky ženské atributy. Významové pouto mezi ženským šílenstvím a vodou, to jest smrt utonutím, bylo divadelním znakem pramenícím z hlubin podvědomí a zasutých mýtů. Utonutí se v dramatech literatury i života stalo ženskou smrtí...

Zásadní rozdíl mezi Hamletovou a Oféliinou promluvou o smrti spočívá v tom, že Oféliina řeč se rozpadá do útržků písní, připomínajících natrhané luční kvítí, je to řeč nesouvislá a rozpadlá, řeč, která již svou fragmentárností, chaotičností a disharmonií o šílenství nejen vypovídá, ale předvádí je na jevišti. Ofélie zviditelňuje své podvědomí, které se podobá ponuré, vířivé, nebezpečné vodě... Hamletovo a Oféliino směřování ke smrti má tak zcela odlišnou motivaci a opírá se o zcela odlišný druh paměti. Zatímco Hamletova paměť má jasně definovaný kulturní a intelektuální rozměr... Oféliiny písňové fragmenty jsou neregulovaný živelný příval, v jehož vířivém chaosu prokmitá paměť pradávných balad o smrti, pohřbívání a zrazené, ubité lásce. Oféliiny nesouvislé fragmenty plné podivně disharmonické hudebnosti mají tragickou velikost, která se co do významu zcela vyrovná Hamletovu monologu „Být, či nebýt“.

z knihy Martina Hilského
Shakespeare a jeviště svět

*„U SHAKESPEARA ZAUJÍMÁ ŠÍLENSTVÍ
VŽDYCKY KRAJNÍ POSTAVENÍ, JE BEZ ODVOLÁNÍ.
ÚSTÍ POUZE V ROZERVANOST A PAK VE SMRT.
VEDE MARNOU ŘEČ, ALE SAMO MARNOST NENÍ,
PRÁZDNO, JEŽ HO NAPLŇUJE, JE NEMOC,
NA NIŽ JE MÁ VĚDA KRÁTKÁ, JAK ŘÍKÁ LÉKAŘ
O LADY MACBETH. JE TO PLNOST SMRTI,
ŠÍLENSTVÍ, JEŽ NEPOTŘEBUJE LÉKAŘE,
ALE JEN BOŽÍ SLITOVÁNÍ. NĚŽNÁ RADOST,
K NÍŽ NAKONEC DOSPĚJE OFÉLIE, TÉŽ NENÍ
ŠTĚSTÍM. OFÉLIIN NESMYSLNÝ ZPĚV MÁ STEJNĚ
BLÍZKO K PODSTATNÉMU JAKO ‚ŽENSKÝ KŘÍK‘,
KTERÝ V CHODBÁCH MACBETHOVA ZÁMKU
ZVĚSTUJE, ŽE: KRÁLOVNA JE MRTVÁ.“*

HIHIHAHAHOLKY

OFÉLIE

Jak jsem se do té vody dostala
Kampak mě to ta voda dostala
Ta voda mě fakt hodně dostala
Už jsem z toho pak nedostala

Řeknu ti jak to bylo jak to je a jak to bude
Řeknu ti jak to bylo jak to je a jak to bude
Řeknu ti jak to bylo jak to je a jak to bude
Řeknu ti jak to bylo jak to je a jak to bude

Spolehni se bratře
Nic víc nic víc
Trnitá je cesta do nebe
Spustí se kde může
Jenom ty máš od ní klíč
O princi Hamletovi
Samá drahá slůvka
Já teď už nevím co si o tom myslet
Naléhá na mě samo nebe
Naléhá na mě samo nebe
Naléhá na mě samo nebe
Poslechnu vás
Jsem ještě celá vyděšená
Zjevil se Hamlet
Popad mě a pevně stisk
Pak mě pustil
Utrhlo se srdce
Na okamžik
Zase odešel
Jak jste přikázal
Tady máte výsosti
Něžnou krásu
Říkal jste to
Nemyslím na nic princi
Prosím princi
Jste zábavný princi
Ano princi
Tak dlouho princi
Jsem celá vyděšená
Pane pane pane pane
Nevím pane
Jak to myslíte?
Co to znamená?
Možná tím naznačují děj hry

Ano princi
Ne princi

„Hej, to je mých 481 slov a já bych si to ráda užila.
Aspoň teď, když pořád mluvím jenom on, jo?“

Je to krátké
Jste necudný
Umíte všechno
Čím lepší, tím horší
Krásná královno
Povíš mi lásku?
Sandály na nohou
Prosím vás poslouchajte
Ach ouvej
Kdo má ho tolik rád?
Pane Bože
Víme co jsme
Ale kdo ví co z nás bude
Víme co jsme
Ale kdo ví co z nás bude

Jak panna šla
Tak nebyla už panna
Skoncuju to se vší slušností
Hanba fuj ach běda
Vzal si co chtěl a potom šel
Musíme být trpěliví
Chce se mi plakat
Studená zem brr brr
Dobrou noc
Tralalala
To je ale rána
Na na na na památku
Mysli na mě lásko
Plýtváš dech
Bud' sbohem

Jak jsem se do té vody dostala
Kampak mě to ta voda dostala
Ta voda mě fakt hodně dostala
Už jsem z toho pak nedostala

TVŮRČI

TOMÁŠ RÁLIŠ

Narodil v roce 1997 v Kadani, vystudoval režii činoherního divadla na pražské DAMU. Za své hry obdržel celkem třikrát za sebou první místo v prestižní dramatické soutěži Cena Evalda Schorma: za rok 2020, 2021 a 2022. Jeho hra *Vyhubyt* získala v této soutěži druhé místo za rok 2023. V témže roce byla v autorově režii uvedena v královéhradeckém Studiu Beseda. V roce 2023 mu byla udělena Cena ministra školství, mládeže a tělovýchovy pro vynikající studenty a absolventy a stal se laureátem ocenění Talent roku 2023 v Cenách divadelní kritiky. Rálišova inscenace *Pana Polštáře* v Městských divadlech pražských byla nominována jako nejlepší inscenace sezony 2023/2024 v Cenách Divadelní novin. V roce 2024 byl jedním z autorů vybraných z celého světa, kteří se zúčastnili prestižního mezinárodního workshopu Obrador d'estiu v Sala Beckett v Barceloně, pulzujícím centru současné evropské dramatiky, kde byla jeho dramatická práce představena v rámci festivalu GREC inscenovaným čtením v katalánštině. Jeho absolventská inscenace *Chladné dítě* byla ve stejném roce vybrána na festival ISTF v Bulharsku. Festivalová porota inscenaci udělila čtyři ceny: za nejlepší režii, ženský herecký výkon, inscenační spolupráci a světelný design. Mezi jeho poslední práce patří inscenace *Noční můry s čápem marabu* v pražské MeetFactory a autorská *Slučitelné díly* v Klicperově divadle v Hradci Králové.

SIMONA PETRŮ

Jako dramaturgyně a dramatička začínala v nezávislém brněnském Divadle v 7 a půl, poté byla dramaturgyní Divadla Husa na provázku. Je autorkou divadelních her *Mašíni – cestou samurajů*, *Zasnoubené se smrtí*, *Marx Bros* (HaDivadlo), *Tichý Tarzan a PŠT!* (Divadlo Husa na provázku), *Medvědi* (Klicperovo divadlo), *Mileniny recepty* (Studio Hrdinů), *Věra* (ND Brno), *Ve jménu republiky* (Polárka),

Náhradní existence (A studio Rubín), *Ježek* (MDP). Spolupracovala s režiséry Matějem T. Růžičkou, Annou Petrželkovou Davidovou, Kamilou Polívkovou, Barbarou Herz, Janem Antonínem Pitínským nebo Michalem Dočekalem. V Městských divadlech pražských má za sebou např. dramaturgii inscenací *Andělé v Americe*, *Smrt obchodního cestujícího*, *Hotel Good Luck* či *Ježek* režiséra Michala Dočekala, *Sláva a pád krále Otakara* Michala Háby, *Pan Polštář* Tomáše Ráliše. Stála u zrodu Ukrajinského programu MDP na podporu ukrajinských umělců a ukrajinské živé kultury a v současné době je jeho stálou dramaturgyní.

JAKUB PERUTH

Vystudoval magisterský obor Divadelní scénografie na DAMU pod vedením Jany Hauskrechtové. Absolvoval v Divadle DISK inscenacemi Mariuse von Mayenburga *BANG!* v režii Kláry Vosecké a *Perplex* v režii Tomáše Ráliše. V Divadle DISK byl také scénografem inscenací *Krev na krku kočky*, *Soumrak monstera* *Chladné dítě*. Podílel se na výpravě k bakalářské inscenaci operní režie HAMU *Zpráva o stavu neživém* (režie Vilma Bořkovec). Asistoval scénografovi Franku Philippu Schlossmanovi při inscenaci *Růžový kavalír* ve Státní opeře Praha, scénografovi Nikolovi Tempírovi při inscenacích Jana Friče *Jeden život nestačí* v Klicperově divadle v Hradci Králové a *Stalinův poslední western* režiséra Miroslava Hanuše v Městském divadle v Kladně. Věnuje se také světelnému designu při nejrůznějších projektech a pracuje jako osvětlovač v Divadle Letí ve Vile na Štvanici. V Městských divadlech pražských je scénografem inscenací *Pan Polštář* a *Ježek*.

ANNA HAVELKOVÁ

Vystudovala magisterský obor Kostým a maska na DAMU pod vedením Kateřiny Štefkové. V Divadle DISK absolvovala inscenacemi *Instalace izolace* v režii Hermana Čolka a *Chladné dítě* v režii Tomáše Ráliše. Jako kostýmní výtvarnice asistovala v roce 2022 Kateřině Štefkové v Opeře ND při inscenaci *Prodaná nevěsta* režiséřky Alice Nellis. Je hrdou členkou kočovné divadelní družiny

Ductus Deferens. Podílela se na inscenacích *Rudolf a Josef: Cestopissing*, *Smrdíš ty!*, *Karameloun a Táto?* ve Studiu Švandova divadla na Smíchově. Je autorkou kostýmů ke klipům *Melt* (Lowmoe) a *Tell Me It's Summer* (Rodan & Supraphon). Věnuje se také designu, volné kresbě a ilustraci. V roce 2019 získala 3. diváckou cenu na ilustrátorské přehlídce LUSTR. V roce 2021 měla samostatnou výstavu Oasis Plantae v rámci studentské expozice DAMU při PQ 2023. Navrhla také ponožky pro českou ponožkárnou We are Ferdinand. Tvoří pod vlastní značkou annajsem.

VIAH

Viah je pražské elektronické uskupení. Jemné melodie dvojhlasů Vi a Rosy jsou doprovázeny tanečními beaty. V roce 2019 vyhráli Czeching, hudební soutěž Radia Wave. Mají za sebou přes 100 odehraných koncertů (z toho 20 v zahraničí), mj. si zahrály na festivalech Sziget 2023 a Colours of Ostrava 2023.

PETR VLČEK

V současnosti studuje režii na Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění v Praze. V roce 2024 byl vybrán mezi KVIFF Talents na Mezinárodním filmovém festivalu Karlovy Vary. Jeho snímek *Metro* z roku 2023 byl uveden na několika mezinárodních filmových festivalech (USA, Itálie, Slovensko). Jeho krátký film *Sněžná* získal cenu za nejlepší kameru na festivalu FAMUFEST v roce 2025.

HERCI

ROSALIE MALINSKÁ

Absolvovala hudebně-dramatický obor na Pražské konzervatoři. Během studií žila rok v USA, kde se zúčastnila hereckých workshopů na American Musical and Dramatic Arts Academy v New Yorku. Dále pak na londýnské škole London Academy of Dramatic Arts studovala autorské a fyzické divadlo. V současné době hostuje v Divadle pod Palmovkou. V minulosti hostovala ve Stavovském divadle nebo spolupracovala se souborem Tygr v tísní. Kromě herectví se věnuje i zpěvu, je členkou pražského electropopového uskupení Viah.

BEÁTA KAŇOKOVÁ

Studia činoherního herectví na pražské DAMU absolvovala mimo jiné rolemi Nataši v Čechovových *Třech sestrách* či Ollie v McDowallově *Pomoně*. V letech 2017–2018 byla v angažmá v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, kde zaujala rolemi například ve Vyrypajevově inscenaci *Letní vosy nás štípou už i v listopadu*, *Téměř dokonalé lásce* Nicole Moellerové a v Havelkových *Elitách*. Spolupracovala i se Švandovým divadlem, s Divadlem Spektákl nebo s oceňovaným imerzivním projektem Pomezí. Televizní

diváci ji znají ze seriálů *Pan profesor* nebo *Zlatá labuť*. Objevila se ve filmu *Hranice lásky* a výraznou roli má ve snímku *Běžná selhání* premiérováném v roce 2022 na Filmovém festivalu v Benátkách. Do angažmá v Městských divadlech pražských roku 2018 vstoupila rolí Harper v Kushnerových *Andělich v Americe* v režii Michala Dočekala, hraje také Ofélii v Dočekalově inscenaci *Hamlet*. Titulní roli má v adaptaci románu Zdeny Salivarové *Honzlová* v režii Jakuba Nvoty, jednu z hlavních rolí hraje v inscenaci Mariána Amslera *Geniální přítelkyně*.

TOMÁŠ PAVELKA

V roce 1994 absolvoval DAMU, obor Činoherní herectví. Tři roky působil v Činoherním studiu v Ústí nad Labem. Zde nastudoval např. *Hráče* v režii Michala Langa. Další tři roky působil v Činoherním klubu, kde hrál např. v inscenaci *Zabiják Joe*. Byl jedním ze zakládajících členů CD94. Následovalo 13 let ve Švandově divadle, kde účinkoval v inscenacích *Mein Kampf* či *Protest*. V letech 2016–2024 byl v angažmá v Divadle na Vinohradech (*Škola žen*, *Konec masopustu*). V Městských divadlech pražských je členem souboru od roku 2024. Výrazné role zde nazkoušel v inscenacích *Lištičky* a *Ježek* režiséra Michala Dočekala. Spolupracuje s Českým rozhlasem, načetl *Prašinu* Vojtěcha Matochy a *Sestru* Jáchyma Topola. Věnuje se výuce herectví na DAMU.

ALEŠ BÍLÍK

Vystudoval Činoherní herectví na pražské DAMU. Během studia se zapojil do pohybového inscenačního projektu *Muži* Adély Laštovkové Stodolové a tvůrčího dua SKUTR, spolupracoval také se sdružením Tygr v tísní. Hostoval v Národním divadle a v Městském divadle v Mladé Boleslavi. V letech 2013–2015 byl členem činohry Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, kde si zahrál mj. Lysandra ve *Snu noci svatojánské* nebo Tristana v *Tristanovi a Isoldě*. Má za sebou účinkování ve více než desítkě filmových a televizních projektů (*Křižáček*, *Atentát*, *Všechny moje lásky*, *Mord*). Hlavní mužskou postavu si zahrál v pohádce *Řachanda*. V Městských divadlech pražských působí od roku 2016. Hlavní role tu ztvárnil

například v adaptaci Viscontiho *Posedlosti* v režii Jakuba Šmída, monodramatu *Politici* v režii Adama Steinbauera a k jeho aktuálním nejvýraznějším rolím patří spisovatel Katurian v *Panu Polštářii* v režii Tomáše Ráliše.

TOMÁŠ DALECKÝ

Absolvoval Katedru činoherního divadla DAMU. Ještě jako student gymnázia působil v Městském divadle Brno, kde si zahrál v inscenacích *Zamilovaný Shakespeare*, *Bítlis*, *Ostrov pokladů*, *Donaha!*, *Romeo a Julie* ad. V Divadle DISK účinkoval např. v inscenacích *Perplex*, *Žebrácká opera aneb Kauza vyližmetr* nebo *U Hitlerů v kuchyni*, hlavní roli měl v inscenaci *Sestra* podle románu Jáchyma Topola. Diváci jej mohou znát ze seriálů *Osada* a *TBH* nebo z filmů *Smečka*, *Střídavka*, *Uzly a pomeranče*. Od sezony 2024/2025 je členem souboru Městských divadel pražských, kde hraje v inscenacích *Pan Polštářv* režii Tomáše Ráliše, *Kniha nocí* režiséra Vlada Troitského nebo *Podivuhodný případ Benjamina Buttona* v režii Petra Haška. Je frontmanem kapely Panracek. Skládá hudbu k divadelním inscenacím.

OBČERSTVĚTE SE

Zveme vás do našich divadelních kaváren, kde je připraven bohatý výběr občerstvení, které vám zpříjemní divadelní chvíle.

Pokud nechcete přestávku zbytečně trávit ve frontě, můžete využít možnosti zakoupit si občerstvení na přestávku předem. O pauze na vás bude vybrané občerstvení čekat přímo na stolku.

PRVNÍ ŘADA

Vstupte do Klubu První řada a staňte se členy široké divadelní rodiny. Získejte možnost účastnit se exkluzivních pořadů Místa Důvěrných Potkání, každý měsíc navštívit jedno vybrané představení za 150 Kč nebo nakupovat lístky se slevou.

Více informací najdete na našem webu: <https://www.mestskadivadlaprazska.cz/vstupenky/klub-prvni-rada/>

KRONIKA MDP

Zjistěte o našich divadlech ještě víc v cyklu pravidelných pořadů věnovaných historii MDP, který se stále rozrůstá o nová témata.

Kronika Městských divadel pražských je cyklus pravidelných setkání s bohatou historií Městských divadel pražských. Je určený všem, kteří se zajímají o dějiny českého divadla a osobnosti s ním spojené.

Aktuální program Kroniky MDP najdete na našem webu: <https://www.mestskadivadlaprazska.cz/vzdelavani/kronika/>

UDĚLEJTE SI RADOST

Máte rádi naše divadla a rádi byste si od nás odnesli víc než jen nezapomenutelný zážitek? Pak pro vás máme dobrou zprávu. Připravili jsme totiž novou kolekci dárkových předmětů. Můžete si koupit designový porcelán z dílny předního českého designéra Jiřího Pelce nebo recyklovaný zápisník od Papelete, a to není všechno.

Kompletní nabídka na našem e-shopu: <https://www.mestskadivadlaprazska.cz/e-shop/>

TOMÁŠ RÁLIŠ
OFÉLIE ONLYFANS

PREMIÉRA 7. 6. 2025 V DIVADLE KOMEDIE

Desátá premiéra sezony 2024/25.
Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.
Ředitel Daniel Příbyl.
Umělecký šéf Michal Dočekal.
Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.
Program připravila Simona Petrů.
Grafická úprava Jan Pekárek.

ABYS BYL ŠŤASTNĚJŠÍ.

bnt
attorneys
in CEE

KOMEDIE MĚSTSKÁ
DIVADLA PRAŽSKÁ
ROKOKOABC